

VERENIGING oud harlingen

opgericht 8 november 1954

Aan de informateur de heer G. Zalm en
de heren onderhandelaars S. van Haersma Buma (CDA),
G.J.M. Segers (CU), A. Pechtold (D66) en M. Rutte (VVD)
p/a Tweede Kamer der Staten-Generaal
Postbus 20018
2500 EA Den Haag

Harlingen, 17 augustus 2017

Geachte heren,

Wij schrijven u namens een groep plaatselijke organisaties met als doel te voorkomen dat op een volgende formatietafel een soortgelijk dossier ligt als vorige week met de Groninger gaswinningschade, te weten: zoutwinningschade.

Schade door zoutwinning: realiteit

Bij onze dorpen en steden wordt zout gewonnen of gaat dat gebeuren. Huizen en kerken in zoutwinningsgebieden in Groningen, Drenthe en Fryslân vertonen al scheuren, zoals dat ook in het aardbevingsgebied het geval is. Onafhankelijk onderzoek daarnaar is ver te zoeken. De betrokken zoutwinningsbedrijven pareren schadeclaims van particulieren met rapporten van ingenieursbureaus, die verband tussen schade en bodembewegingen door delfstofwinning ontkennen.

De parallel met de Groninger gaswinning is onmiskenbaar. Ook na zoutwinning blijven burgers met de ontstane schade zitten, omdat ze onmachtig zijn een onomstotelijk verband met de ondergrondse winningsactiviteiten aan te tonen.

Omkering van de bewijslast: rechtvaardig

Juist om deze onrechtvaardige situatie te voorkomen drong de Tweede Kamer in 2003 aan op omkering van bewijslast. Uitgangspunt zou zijn dat burgers hun schade vergoed krijgen. Mijnbouwmaatschappijen zouden moeten aantonen dat schades niet door hun activiteiten zijn ontstaan.

Het wettelijk vastleggen van deze omkering werd destijds van overheidswege voorkomen door de introductie van risicoaansprakelijkheid en het instellen van een Technische commissie bodembeweging. Inmiddels is evident dat deze constructie onvoldoende soelaas biedt. Zowel door gas- als door zoutwinning worden eigendommen van burgers buiten hun schuld beschadigd zonder dat per definitie 'degene die breekt' betaalt.

VERENIGING oud harlingen

opgericht 8 november 1954

Naar onze mening is het daarom terecht dat de Tweede Kamer inzake de gaswinningschade in 2016 alsnog omkering van de bewijslast vroeg én in 2017 kreeg. Wij willen die echter óók toegepast zien op schade door zoutwinning.

In zijn rapport over de gaswinning in Groningen (2015) deed de Onderzoeksraad voor Veiligheid 5 aanbevelingen, die wat hem betreft toegepast moeten worden op alle (voorgenomen) activiteiten in de diepe Nederlandse ondergrond.

Zoutwinning is een soortgelijke grootschalige mijnbouwactiviteit als gaswinning. Uitbreiding van de toepassing van de omgekeerde bewijslast lijkt ons daarom niet alleen in lijn te liggen met de falende invulling van de wens van de Tweede Kamer in 2003, maar ook met de geest van de meer recente aanbevelingen van de Onderzoeksraad voor Veiligheid.

Gelijke behandeling: noodzaak

Natuurlijk heeft onze voorkeur dat schade door zoutwinning wordt voorkomen. Mocht dat niet (meer) mogelijk zijn, dan is vergoeden van de aangerichte schade niet meer dan redelijk.

Concreet roepen wij u daarom op te waarborgen dat in de komende kabinetsperiode omkering van de bewijslast wettelijk ingebed wordt, óók voor schade bij zoutwinning. Niet alleen dient dat de rechtvaardigheid, het waarborgt ook een gelijke behandeling van ingezetenen in dit land. De nu geschapen situatie, waarin burgers bij schade door mijnbouwactiviteiten ongelijk worden behandeld, kan naar onze mening niet voortduren.

Met vriendelijke groet,

Anneke Visser

voorzitter vereniging Oud Harlingen (Harlingen, Friesland)

Mede namens:

Rinze Post, voorzitter Stichting Winamer Belang (Wijnaldum, Friesland)

Ton Jansse, voorzitter Stichting Stop Zoutwinning (Kiel-Windeweer, Groningen en Zuidlaarderveen/Oud-Annerveen, Drenthe)

Jakoba Gräper-Niemeijer, bewonersvertegenwoordiging (Borgercompagnie, Groningen)